

בס"ד

פניני
פסח

"יכול מר"ח" אם כתוב ביום ההוא מדוע לשאול יכול מר"ח, או יכול מבעוד יום? אלא התשובה כן בודאי בכל הוא חלק מהסיפור, בודאי שילד רואה מבעוד יום ששוחטים קרבן פסח וצולים, זה ודאי חלק מהסיפור אלא בכל זאת "ת"ל ביום ההוא" שהסיפור עצמו ביום ההוא אבל מצטרף לסיפור הרקע סביב הסיפור בחג ולפניו.

כיצד מקיימים ליל הסדר ..! - £\$ § -§... 3/4 2/3/4 1/4
שעבר נס הצלה אישי את הסיפור, הוא יושב אחוז התפעלות ומספר כל פרט כאילו שהוא עובר את זה עכשיו, ולעומת זאת כיצד מספרים סיפור על הסבא? הוא מספר כשהוא נשען לאחוריו ומדבר בנחת. ליל הסדר הוא סיפור אישי וכמו שאומרים "על שהנחלת לאבותינו... ועל שהוצאתנו" יציאת מצרים זה נעשה לנו!!

ישנה תופעה ההולכת ורווחת שהילדים בקיאים בסיפורים ומדרשים של יציאת מצרים, ועומד האב נבוך ואינו יודע מה יוסיף לבנו בליל הסדר, אולם זו טעות! כי כל מה שיודע הבן נמצא אצלו בתא אחד בשכל, ומה שישמע מאביו נמצא בתא אחר לגמרי, זה רגשי זה חזותי, זו חוויה שחווים בכל בית יהודי. כי ליל הסדר זהו הזמן לספר על יציאת מצרים, וזה ישרש בלב הבנים כדברי הוידבר משה.

דבר זה כבר נמצא בהגדה, ואפילו כולנו יודעים את התורה מצוה עלינו לספר וכל המרבה הרי זה משובח. אדרבה בימים שלפני פסח יש להכין וללמד את הילדים לקראת ליל היציאה ממצרים.

סיפור יציאת מצרים הוא יסוד היהודי

פירש רש"י עד כאן רחמי האב על הבן, והקשה רבי משה חדש שליט"א מה הקשר כאן אם מרחם או לא? ותירץ שהנחלת סיפור יציאת מצרים צריך לבא מרחמי האב על הבן, להרגיש וכי שייך שיהיה בעולם בלי לדעת יציאת מצרים? הרי איך יעבור את השנה ואת החיים בלי לדעת באמת מי מנהיג את העולם. ילד שעבר ליל הסדר כראוי לעולם לא יהיו לו ספיקות באמונה, כי הרי הכל ברור.

[וכן מצות תלמוד תורה היתה דוקא מאב לבן לפני תקנת רבי יהושע בן גמלא. ובגמ' שם ברם זכור אותו האיש לטוב וקשה מה הלשון ברם? ועוד הרי הוא העמיד את התורה של כלל ישראל? אלא עיקר מסירת התורה היא מאב לבן דוקא, ורבי יהושע בן גמלא חידש שצורך קיום התורה הוא שיהו גם חידרים למי שאין לו אפשרות, למדים מזה שאכן עיקר מסירת התורה היא מאב לבן. הגרא"י ברזל שליט"א]

ולפי זה אומרים שליל הסדר נקרא ליל הסדר על שם שהוא מסדר את האדם לכל השנה כולה מה לבקר ומה להשליך. ובפשוטו נקרא ע"ש סדר הסימנים וצריך לדעת את חשיבותם לדוגמא שולחן ערוך הוא באמצע אמירת ההלל, ומדוע? אלא לומר שגם האכילה הינה חלק מהסיפור וההלל ואין בה דבר ריק.

כאילו הוא יצא עתה

$$\frac{3}{4} \div \frac{2}{3}$$

א. ישנה שאלה כיצד אומרים הלל בליל הסדר הרי בדרך כלל הלל אומרים רק ביום ולא בלילה?

ב. ושאלה נוספת כיצד מחלקים את אמירת ההלל לשתים הלא בדרך כלל אסור להפסיק באמצע אמירת ההלל?

ג. לצורך התירוץ נוסיף ונקשה מדוע בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו וכי על נס שהיה בעבר אין צורך להודות בכל שנה?

ד. עוד קשה מדוע אומר ונאמר לפניו שירה חדשה, למה צריך שירה חדשה דוקא?

והתשובה שישנם שני סוגי הלל יש חיוב אמירת הלל רגיל על ניסים שארעו בעבר, ויש סוג נוסף של הלל שאומר אדם שנעשה לו נס בזמן שנעשה לו נס, כמו ברכת הגומל בליל הסדר אנו אומרים הלל מהסוג הזה ובהלל הזה אין את כל הדינים שיש בהלל על נס שהיה בעבר! וזה מה שתירץ בעל ההגדה עצמו

ומקדים ואומר "בכל דור ודור חייב אדם לראות $\frac{2}{3}$ ... $\frac{3}{4}$ "

$\frac{2}{3} \div \frac{3}{4}$ - לפיכך... "הואיל והנס נעשה לנו כעת $\frac{2}{3}$ "

חייבים להודות" ומיושבות השאלות כיצד אומרים הלל בלילה, וכיצד חולקים אותו לשנים, והתשובה שזה בכדי להראות שאין זה הלל על העבר אלא על ההווה. וזה מה שאומר ונאמר לפניו שירה חדשה!! מתי? כעת!!! [ולפי זה גורסים ונאמר בחולם ולא

ונאמר בסגול] [הגש"פ הגרי"ז]

החת"ס שואל מדוע מברכים על ההגדה רק אחר אמירת ההגדה ולא לפני? ותירץ שהואיל ובכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא עתה ולפי זה בתחילת ההגדה אנו עדיין כגוים שלא שייך בהם ברכה, וכשם שגר שמברך על הטבילה רק אחר שטבל.

בלילה הקדוש והנורא הזה הפמליא של מעלה יורדים לשמוע את בני ישראל מהללים להקב"ה ומה הם מחפשים שידבר על סתרי תורה? לא, הם מקשיבים לבני ישראל שמקיימים באופן נפלא והגדת לבנך לפי דעתו של בן!

זרטים לתלמידים

”הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים

כל דכפין ייתי וייאכול כל דצריך ייתי ויפסח”

הבית הלוי מקשה מהו שינוי הלשון, מדוע בהתחלה כתוב כל דכפין ואח”כ כל דצריך, וכמ”כ בהתחלה ייתי ויאכל ואח”כ ייתי ויפסח?

ומיישב ע”פ ההלכה שיש בדיני אכילת קרבן פסח שאדם רעב אסור לו לאכול קרבן פסח, והקרבן נאכל רק על השובע. לכן מי שרעב מביא קודם קרבן חגיגה ורק אח”כ אוכל קרבן פסח ולכן אנו אומרים $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$ שהכוונה רעב, אז $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$ והכוונה $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$ ואחרי זה אומרים: $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$ כל מי שכבר שבע ויכול לאכול קרבן פסח אז $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$ הוא יבוא ויאכל $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$ $\frac{3}{4}$.

”והיא שעמדה לאבותינו ולנו”

והיא, הכוונה להבטחה שהבטיח הקב”ה לאבותינו והיא זאת שעמדה לנו. ומפרשים שר”ת ‘והיא’ – ו’ בגימטריא 6 וזהו ששה סדרי משנה. ה’ בגימטריא 5 וזהו חמישה חומשי תורה. י’ בגימטריא 10 וזהו עשרת הדברות. א’ זהו הקב”ה. ובזכות שעם ישראל שומר במשך הדורות על דברים אלו, לכן אנו ניצלים במשך הדורות מכל אלו שרוצים לכלותינו.

“שלא אחד בלבד עמוד עלינו לכלותינו”

מבאר בעל 'הליקוטי יהודה': שלא אחד – בגלל שאין אנו מאוחדים יחדיו, בלבד – דבר זה בלבד, עומדים עלינו לכלותינו – עלול להמיט כליה.

“שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותינו”

‘שבכל דור ודור’ כפל הלשון על שום מה? מבאר הגאון ר' חיים ברלין זצ”ל, שלא כל הדורות שווים בגזרותיהם ובתחבולותיהם איך לכלות את עם ישראל. יש דור שמתנכלים אלינו בצרות ועינויים קשים, לכלותינו ולהעבירנו מדתנו, כך התנהג פרעה. לעומת זאת יש דור שבאים לכלותינו ולהעבירנו מדתנו ע”י אהבה וחיבה, כבלעם הרשע בעצתו לבלק. ומטרת כל הרשעים אחת היא, לעמוד עלינו לכלותינו. וכל ההבדל בשיטות ובתחבולות. והקב”ה מצילנו מידם.

“כל דכפין ייתי וייכול... השתא הכא לשנה הבאה...”

משל לעני שההצלחה האירה לו פנים והוא נהיה עשיר. שמח האיש בהצלחתו, אך בליבו קננה הדאגה שמא ישכח את עניותו, ועשירותו תשעמם אותו. לכן תיקן תקנה בביתו, שכל פעם בארוחת צהרים יביאו לו לאכול גם פת לחם יבש וקשה. לימים נהפך עליו הגלגל והוא חזר לעניותו. יום אחד התדפק העני על דלתו של אחד מעשירי העיר והעשיר כבדו מאוד והזמינו לסעוד עמו ארוחת צהרים דשנה כיאות לבית העשיר, אך העני

כהרגלו ביקש להוסיף לארוחה גם פרוסת לחם יבש. שאל העשיר את העני, מה לא די לך במה שכיבדתי, שאתה מוסיף על שולחני לחם יבש? ואז סיפר העני את מנהגו בימי עושרו להמשיך ולאכול לחם יבש וקשה כדי שלא ישכח את ימי עוניו. צחק העשיר ואמר לו, וכי בלי הלחם היבש שוכח אתה כי הנך עני? ענה העני – אינך יודע, אבל חלק גדול מרכושי היה מושקע במקום מבטחים שעדיין לא הגיע מועד פרעונו, אם כן בעצם עשיר אני ואיני רוצה לשכוח את עניותי.

והנמשל הוא, בגלות מצרים אכלו אבותינו לחם עוני, מצות שלא הספיק להחמיץ, ואם כן מה הענין גם היום בגלות לאכול לחם עוני, גם היום אנו עניים. אלא כמו אותו עני שיש לו חוב שעדיין לא נפרע, כך אנו יש בידינו חוב שה' הבטיח לגאלנו ועל כן יש לנו לאכול את לחם העוני כדי לזכור את גלות מצרים.

ארבע כוסות של גאולה

חז"ל תיקנו לשתות ארבע כוסות של גאולה. כנגד הפסוקים "והוצאתי" "והצלתי" "וגאלתי" "ולקחתי" שנאמרו לנו עוד בהיותנו בגלות מצרים - והובטחנו גם בהבטחה של "והבאתי אתכם אל הארץ הזאת" אשר עדיין לא התקיימה, לכן מוזגים כנגדה כוס חמישית במרכז השולחן. [ובעז"ה כאשר יבוא אליהו הנביא ויבשר על הגאולה העתידה נשתה גם את הכוס החמישית].

מתחילה עובדי עבודה זרה היו אבותינו

קשה שאין קורין אבות אלא לשלושה אברהם יצחק ויעקב?
ועוד קשה שהיה צריך לומר מתחילה היו אבותינו עובדי עבודה
זרה?

והתירוץ זה עצמו, שם אבותינו השתנה!!! כי מתחילה לפני
שבחר בנו ה' אותם גוים עובדי אלילים היו נחשבים אבותינו!
ועכשיו קרבנו המקום לעבודתו והתרוממנו ומעכשיו שוב אינן
נקראים אבותינו אלא רק אברהם יצחק ויעקב כמו גר צדק שאינו
מתייחס לאבותיו הגוים כי הוא כמו שנברא מחדש! [הגדת הרב
א. י. וולף זצ"ל]

צא ולמד

בלשונינו מקובל להשתמש במושג "בא ולמד" והמשמעות אותו דבר.
ויש רומזים בזה צא מהחיים הפשוטים שלך ואז תוכל ללמוד את ההגדה.

פסח מיצה ומרור

קשה שהסדר צריך להיות קודם מרור ורק אח"כ פסח ומצה, שהרי קודם היה מר ואחר כך היתה הגאולה? והביאור שהחכמה היא לזכור אחרי שנגאלנו את טעם המרור המר שהיה בזמן הגלות, ולהודות לד' שגאלנו מגלות מרה כל כך. ללא החריפות של המרור כל ההודאה הינה אחרת. [מעינה של תורה]

"זיעבידו מצרים את בני ישראל בפרך"

אמרו חז"ל שב'פרך' היינו 'בפה רך' ומובא בענין זה ב'אדרת אליהו' רמז נפלא.

כתוב: "אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק" (תהילים ק"ה, ט), וכן כתוב: "אשר כרת את אברהם ושבועתו ליצחק" (דברי הימים א' ט"ז, ט"ז).

'ביצחק' בגמטריא 210, ו'ביצחק' – 420. פרעה תכנן לשעבד את עם ישראל כמנין 'ביצחק', כלומר 420 שנה. אבל הקב"ה אמר 'ביצחק' – די לך, פרעה, שתשתעבד בהם מאתים ועשר שנים בלבד.

עוד הפליג הפלא יועץ במעלת החג ואומר $\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{3} \cdot \frac{1}{4}$ מה $\frac{1}{4}$.

$\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{3} \cdot \frac{1}{4} \cdot \frac{1}{5} \cdot \frac{1}{6} \cdot \frac{1}{7} \cdot \frac{1}{8} \cdot \frac{1}{9} \cdot \frac{1}{10} \cdot \frac{1}{11} \cdot \frac{1}{12} \cdot \frac{1}{13} \cdot \frac{1}{14} \cdot \frac{1}{15} \cdot \frac{1}{16} \cdot \frac{1}{17} \cdot \frac{1}{18} \cdot \frac{1}{19} \cdot \frac{1}{20}$ מה $\frac{1}{20}$.

$\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{3} \cdot \frac{1}{4} \cdot \frac{1}{5} \cdot \frac{1}{6} \cdot \frac{1}{7} \cdot \frac{1}{8} \cdot \frac{1}{9} \cdot \frac{1}{10} \cdot \frac{1}{11} \cdot \frac{1}{12} \cdot \frac{1}{13} \cdot \frac{1}{14} \cdot \frac{1}{15} \cdot \frac{1}{16} \cdot \frac{1}{17} \cdot \frac{1}{18} \cdot \frac{1}{19} \cdot \frac{1}{20} \cdot \frac{1}{21} \cdot \frac{1}{22} \cdot \frac{1}{23} \cdot \frac{1}{24} \cdot \frac{1}{25}$ מה $\frac{1}{25}$.

$\frac{1}{2} \cdot \frac{1}{3} \cdot \frac{1}{4} \cdot \frac{1}{5} \cdot \frac{1}{6} \cdot \frac{1}{7} \cdot \frac{1}{8} \cdot \frac{1}{9} \cdot \frac{1}{10} \cdot \frac{1}{11} \cdot \frac{1}{12} \cdot \frac{1}{13} \cdot \frac{1}{14} \cdot \frac{1}{15} \cdot \frac{1}{16} \cdot \frac{1}{17} \cdot \frac{1}{18} \cdot \frac{1}{19} \cdot \frac{1}{20} \cdot \frac{1}{21} \cdot \frac{1}{22} \cdot \frac{1}{23} \cdot \frac{1}{24} \cdot \frac{1}{25} \cdot \frac{1}{26} \cdot \frac{1}{27} \cdot \frac{1}{28} \cdot \frac{1}{29} \cdot \frac{1}{30}$ מה $\frac{1}{30}$.

מצות סיפור יציאת מצרים

מה נשתנה.

ביאור מה נשתנה באופן שבא מתמיהת הילד:

א. למה ביערו את כל החמץ ואוכלים מצה – כמובן מפני שה' צוה! אולם מדוע ה' צוה כך? [ובכלל זה: למה כל כך נזהרים לבער את החמץ מכל פינה בבית יותר ויותר ממה שחייבים על פי עיקר ההלכה?]

ב. למה כולם אוכלים פעמיים מרור ולא כמו שאר הלילות שמי שרוצה אוכל ירקות ומי שלא לא אוכל? [ובכלל זה יש כאלו שבכלל לא אוהבים ירקות חיים רק מבושלים? וגם למה עושים חריף בפה למה לעשות לא נעים לאנשים?]

ג. למה צריך להטביל את הכרפס והמרור כמו שבני מלכים אוכלים הרי אנחנו סתם אנשים רגילים ובכל השנה איננו מקפידים על זה?

ד. למה יושבים מוטים מסובין כמו מכובדים מאוד ולא יושבים ישר כרגיל?

שאלות נוספות לדוגמא:

מדוע נוטלים ידים בלי ברכת על נטילת ידים? ומדוע מרימים את קערת הסדר? ומפני מה אח"כ עדיין לפני הסעודה מסלקין את קערת הסדר מהשולחן לגמרי [או שמרחקים אותה לקצה השולחן]. ולמה לכולם יש גביעים בקידוש? ולמה מחלקים קליות לתינוקות? ובכלל למה אחרי קידוש לא מתחילים מיד בסעודה ורק אחר כך מספרים כמו בכל שבת? ולמה כל שבת נותנים לילדים שהם יספרו ובליל הסדר הילדים רק שואלים ועורך הסדר הוא המספר? ומדוע לפני שמתחילים את סיפור יציאת מצרים מוזגים כוס שניה במקום ליטול ידים?

[האב עונה עבדים היינו ומפסיק ומברר שהבן הבין את התשובה על תמיהותיו, ואח"כ נפנה להאריך מארמי אובד אבי]
ומהי התשובה? דע לך בן יקר אתה רואה [פסח זה] מצה זו ומרור זה שאתה רואה, וזה שמטבילין ומסובין וכל הדברים המיוחדים לסדר הם בשביל להעיד ולהזהיר שלא תתבלבל מהעולם ותטעה לחשוב שהעולם הוא כמו שנראה מבחוץ וכמו שחושבים בלי לחשוב! כי האמת היא כי עבדים היינו לפרעה במצרים ואכלנו לחם עוני והיה לנו מר כמרור, עד שנגלה מלך מלכי המלכים וגאלנו. ובליל הסדר בכל שנה יש מצות הגדה להגיד זאת לדור הבא ולהראות ולבטא זאת במעשים באופן חי.

עבדים היינו

אנו נולדנו להורים בני חורין, וחושבים אנו שכך היה מאז ומתמיד, אולם ההיפך הוא הנכון!!! במקור ובעצם מציאותינו הננו עבדים. ומה שאנו רואים את עצמנו היום בני חורין זה רק בגלל שבשלב מסוים ברגע האחרון לפני שהיינו אבודים לצמיתות ה' גאלנו!!!

שביעי של פסח

קריעת ים סוף

עפ"י הספר מטעמי השולחן

פרעה רדף אחר ישראל יומיים את מה שהלכו ביום אחד, ובזה מיושב חשבון הימים.

ביום הראשון והשני הלכו בשלישי חזרו עד פי החירות, ברביעי עמדו בפי החירות בין מגדול ובין הים ושם נשארו עד קריעת ים סוף, אמרו להם שלוחי פרעה שימשיכו לחזור למצרים, והם הכו הרגו ופצעו בהם והם חזרו למצרים ביום רביעי ופרעה היה כבד בכל חילו והלך ביומיים מה שישראל הלכו ביום אחד ורדף בחמישי ובשישי והשיגם בליל שביעי של פסח, ולא קרב זה אל זה כל הלילה.

באיזו שעה נבקע הים איני יודע, כתוב שה' נהג רוח קדים עזה כל הלילה, ולפנות בוקר אמר ה' למשה נטה ידך על הים וישבו המים.

§ יְהוָה יִשְׁמַע .

פרעה אמר למצרים בדרך כלל החיילים הולכים בחזית, ולבסוף המלך, כאן אני אלך לפניכם [רש"י] להבין מהי משמעות הדברים צריך לדעת כיצד מתנהלת מלחמה הגמרא במסכת ברכות דף נג: אומרת שהרי גוליירין יורדין ומתגרין במלחמה, וגיבורים יורדין ומנצחין. כלומר שהיה מקובל לשלוח את הלוחמים הכי פשוטים שיתגרו במלחמה, ובאמת הם היו נתונים למתקפה חזקה וסכנה,

והגיבורים יורדים לסייע ולנצח. ופרעה אמר אל דאגה אני יהיה לפניכם.

הגוים היו רגילים לקשט את עצמם כשיצאו למלחמה, ניתן לבאר זאת שנהגו כך בכדי לתת שמחה בליבם וכח במתנם, שעוד לפני הקרב כבר חגגו את הניצחון, יש לנו מושג איזה על חרבך תחיה מונח בזה שהלכו להלחם עם בגדי שבת? אולם זה יותר מזה, הם לקחו את כל תכשיטיהם עד שאמרו חז"ל גדולה היתה ביזת הים מביזת מצרים!!! ובשיר השירים מתאר תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף, שביזת מצרים היתה כעין נקודות של כסף מול תורי זהב. ועם כזו מוטיבציה אדירה באו להלחם. ועוד יש לבאר שהניחו את כל כספם מולם כאומרים, לוחמים על הכל, או שנפסיד הכל או שננצח.

דרך הפרשים שקושרים את עצמם לסוסייהם ובתחילה הסתפקו אם להכנס לים או לאו, וראה סוסו של פרעה כמין דמות סוסה נקבה בים, ורץ לקראתה. ואחריו כולם. וה' שלח את עמוד האש והרתיח את את האריח על גבי לבנה והיו פרסותיהם משתמטות וכאב להם מאוד הרגלים וקפצו על הגב על המצרי ונשברו עצמותיו. והיה לסוס חם בגב וקפץ שוב על רגליו וכך קיבל סקילה ושריפה ומרוב סיבובים סחור סחור מנסה להאחז באיזה דבר אולם למרבה מזלו היה זה הרגל של הסוס המתפרע והגוסס של רעהו המצרי, וסבלו וסבלו, ולפנות בוקר שב הים לאיתנו, והתחילו המצרים לטבוע במים הרותחים. וי"א שנתן ה' בם חיות

עד שישראל ראו אותם וכנראה היה ניכר עליהם כמה שסבלו.
כיצד עלה לרום כהר געש, ונפל לתחתיות תהום. ועל זה נאמר
וידעו מצרים כי אני ה'.

לע"נ , ב"ר : § שו"מ... : נלב"ע כו' תשרי . . ×

--	כל יום השלישי חזרו לכיוון מצרים, להראות שהם פוחדים ללכת במדבר הנורא, או שטועים בדרכם. או שבעל צפון סגר את המדבר עליהם.	§-
האיקטורין באו ואמרו לפרעה שאינם חוזרים [מכילתא]	נשארו לחנות על יד הים	£ §-
המצרים רדפו	נשארו לחנות על יד הים	§-
המצרים רדפו אחרי בני"י ובסוף היום השיגו אותם.	נשארו לחנות על יד הים	§ §-
זרקו חיצים ואבני בליסטראות וחזרו עליהם	צעקו והתפללו משה רבינו נטה את ידו וקפצו לים כדבר ה'	$\times \frac{3}{4} \frac{3}{4}$ § $\frac{3}{4}$, $\frac{3}{4} \circ$
לסוס של המצרים היה נדמה שיש סוסה בים ורץ לים	הים נבקע ועברו	
ויהם את מחנה מצרים בגיהנום יבש של טיט ועמוד האש. ובינתיים ה' לחם גם באלו שנותרו במצרים.	ישראל עדיין היו בים	§. §. 2/3... $\frac{3}{4} \circ \frac{3}{4} - \frac{3}{4} =$ § $\frac{3}{4}$
התחילו לטבוע [גיהנום רטוב] המצרים ניסו לברוח והים בא לקראתם ואף אחד לא הצליח לברוח. ופרעה נשאר חי	ישראל גמרו לצאת והים חזר להיות כרגיל	§... § $\frac{3}{4}$
הים פלט את המצרים לחוף כל אחד מישראל ראה את נקמתו במצרי שרדה בו.	ישראל ראו את מצרים מתים, אמרו שירה בניסים רבים ובזזו ביזת הים.	× §-